JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PEDRO CRUZ VILLALÓN
27 päivänä helmikuuta 2014[1]

Asia C-374/12

”Valimar” OOD
vastaan
Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Ennakkoratkaisupyyntö – Varhoven administrativen sad (Bulgaria))

Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 384/96 — Venäjältä peräisin olevat rauta- ja teräsköydet sekä -kaapelit — Asetus (EY) N:o 1601/2001 — Hintasitoumukset — Välivaiheen tarkastelu — Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu — Asetus (EY) N:o 1279/2007 — Vientihinnan määrittäminen — Euroopan yhteisöön suuntautuvan viennin vientihintojen luotettavuus — Hintasitoumusten huomioon ottaminen — Olosuhteiden muuttuminen — Muun kuin alkuperäisessä tutkimuksessa käytetyn menetelmän soveltaminen — Pätevyyden arviointi

1. Unionin tuomioistuimelta pyydetään nyt käsiteltävässä asiassa ensisijaisesti lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevien tietynlaisten rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sekä Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien tietynlaisten rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden kumoamisesta 30.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1279/2007[2] pätevyyden arviointia koskevaa ennakkoratkaisua.

2. Tämä kysymys pätevyydestä riippuu olennaisin osin muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96[3] 11 artiklan 9 kohdan – säännös, jota unionin tuomioistuin on, unionin yleisestä tuomioistuimesta poiketen,[4] vain harvoin joutunut tulkitsemaan ja soveltamaan[5] – tulkinnasta.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — EUVL L 285, s. 1, oikaisu EUVL 2009, L 96, s. 39. Kyseisestä asetuksesta ks. asia T-369/08, EWRIA ym. v. komissio, tuomio 17.12.2010 (Kok., s. II-6283).

3 — EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus.

4 — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi asiassa T-221/05, Huvis v. neuvosto, 8.7.2008 antamallaan tuomiolla (38–60 kohta) lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa koskevan asetuksen sen perusteella, että toimielimet olivat rikkoneet perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa, koska ne eivät olleet osoittaneet, että vientihinnan ja normaaliarvon vertailumenetelmän, jota käytettiin alkuperäisessä tutkimuksessa ja uudelleentarkastelussa, muutos oli perusteltu olosuhteiden muuttumisen vuoksi. Asiassa T-143/06, MTZ Polyfilms v. neuvosto, 17.11.2009 antamallaan tuomiolla (Kok., s. II-4133) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi polkumyynnin vastaisen toimenpiteen tarkastelumenettelyn päättämistä koskevan asetuksen siltä osin kuin toimielimet eivät olleet vientihintaa siinä määrittäessään soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädettyä menetelmää, vaikka ne eivät olleet vedonneet mihinkään kyseisen asetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun olosuhteiden muutokseen. Ks. kyseisen säännöksen osalta myös asia T-132/01, Euroalliages ym. v. komissio, tuomio 8.7.2003 (Kok., s. II-2359, 39–44 kohta); asia T-299/05, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, tuomio 18.3.2009 (Kok., s. II-565, 176–178 kohta); asia T-423/09, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, tuomio 16.12.2011 (Kok., s. II-8369, 54–65 kohta) ja asia T-118/10, Acron v. neuvosto, tuomio 7.2.2013. Kyseisessä asiassa on haettu muutosta: unionin tuomioistuimessa vireillä oleva asia C-216/13 P, Acron v. neuvosto.

5 — Ks. asia C-15/12 P, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, tuomio 19.9.2013.

3. Tarkemmin sanottuna unionin tuomioistuinta pyydetään vastaamaan kysymykseen, missä määrin Euroopan unionin toimielimet voivat, viejäritykseen kohdistetun polkumyynnin vastaisen toimenpiteen tarkastelumenettelyn yhteydessä, käyttää vientihintojensa määrittelyssä menetelmää, joka poikkeaa alkuperäisten toimenpiteiden perustana olevan asetuksen yhteydessä käytetystä menetelmästä, ja siten määrittelemään, mitä perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu ”olosuhteiden muuttuminen” pitää sisällään.

I **Asiaa koskevat oikeussäännöt**

A *Kansainvälinen oikeus*

4. Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehty sopimus,[6] joka on Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn, Marrakechissä 15.4.1994 allekirjoitetun sopimuksen liitteenä 1 A, on hyväksytty Uruguayn kierroksen (1986–1994) monenvälisissä kauppaneuvotteluissa laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY.[7]

5. Koska perusasetuksen tarkoituksena on nimenomaisesti – kuten ilmenee sen johdanto-osan viidennestä perustelukappaleesta – vuoden 1994 polkumyyntikoodiin sisältyvien uusien ja yksityiskohtaisten sääntöjen saattaminen mahdollisuuksien mukaan osaksi unionin lainsäädäntöä,[8] kyseisen polkumyyntikoodin pääasian ratkaisemisen kannalta merkityksellisiin määräyksiin viitataan jäljempänä tarvittavilta osin.

B *Unionin oikeus*

1. Perusasetus

6. Pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan sovellettiin perusasetusta,[9] ja tärkeimpiä asiaa koskevia säännöksiä olivat sen 2 artiklan 8 ja 9 kohta sekä sen 11 artiklan 3 ja 9 kohta.

7. Perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön.

9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

_ _”

6 — EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyyntikoodi.

7 — EYVL L 336, s. 1.

8 — Ks. mm. asia C-76/00 P, Petrotub ja Republica, tuomio 9.1.2003 (Kok., s. I-79, 56 kohta).

9 — Kyseinen asetus on myöhemmin korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22). Nyt käsiteltävässä asiassa tarkoitetun perusasetuksen keskeiset säännökset ovat säilyneet muuttumattomina uudessa asetuksessa.

8. Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.”

9. Perusasetuksen muihin keskeisiin säännöksiin viitataan jäljempänä tarvittavilta osin.

2. Alkuperäinen polkumyyntiasetus ja päätös hintasitoumusten hyväksymisestä

10. Euroopan unionin neuvosto antoi 2.8.2001 asetuksen (EY) N:o 1601/2001 tiettyjen Thaimaasta, Tšekin tasavallasta, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien rauta- tai terässköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen polkumyyntitullin kantamisesta lopullisesti.[10] Sen 1 artiklan 2 kohdan mukaan Venäjältä peräisin olevien rauta- tai terässköysien ja -kaapeleiden tuontiin sovellettiin 50,7 prosentin lopullista polkumyyntitullia.

11. Asetuksen N:o 1601/2001 johdanto-osan 87 perustelukappaleessa todetaan, että koska vientihinnan osalta ei toimitettu uusia tietoja, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen[11] johdanto-osan 107 perustelukappaleessa esitetyt alustavat päätelmät. Kyseisessä perustelukappaleessa täsmennettiin, että yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vientihinta määritettiin tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

12. Komissio teki 26.7.2001 päätöksen 2001/602/EY tiettyjen Korean tasavallasta, Malesiasta, Thaimaasta, Tšekistä, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien rauta- tai terässköysien ja -kaapeleiden tuontia koskevan polkumyyntimenettelyn ja Korean tasavallasta ja Malesiasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisen yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä.[12] Päätöksen 1 artiklassa täsmennetään, että muun muassa osakeyhtiö Cherepovetsky Staleprokatny Zavod OAO:n[13] tarjoamat hintasitoumukset hyväksytään.

3. Alkuperäisten polkumyyntitullien tarkastelumenettelyä koskeva asetus ja hintasitoumusten hyväksymistä koskevan päätöksen kumoamista koskeva päätös

13. ChSPZ pyysi vuonna 2004 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla osittaista välivaiheen tarkastelua.[14]

14. Komissio aloitti pyydetyn tarkastelumenettelyn 10.8.2004.[15]

15. ChSPZ:sta tuli 1.1.2006 Closed Joint Stock Company Severstal-Metiz,[16] jonka kotipaikka on Cherepovets (Venäjä), sen ja Open Joint Stock Company Orlovsky Staleprokatny Zavod -nimisen yrityksen ja SSM:n sulauduttua toisiinsa.[17]

10 — EYVL L 211, s. 1.

11 — Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Thaimaasta, Tšekistä, Turkista ja Venäjältä peräisin olevien terässköysien ja -kaapeleiden tuonnissa ja tiettyjen tšekkiläisten ja turkkilaisten viejien esittämien sitoumusten hyväksymisestä 2.2.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 230/2001 (EYVL L 34, s. 4).

12 — EYVL L 211, s. 47.

13 — Jäljempänä ChSPZ.

14 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan neljännestä seitsemänteen perustelukappale.

15 — Ks. ilmoitus Venäjältä peräisin olevien tiettyjen rauta- ja terässköysien sekä -kaapelien tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta (EUVL 2004, C 202, s. 12).

16 — Jäljempänä SSM.

17 — Ks. ilmoitus tiettyjen muun muassa Venäjältä peräisin olevien rauta- tai terässköysien ja -kaapeleiden tuonnissa yhteisöön sovellettavista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä: hyväksytyn sitoumuksen antaneen yrityksen nimenmuutos (EUVL 2006, C 51, s. 2).

16. Komissio pani vireille 3.8.2006 myös asetuksella N:o 1601/2001 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun. [18]

17. Neuvosto antoi 30.10.2007 asetuksen N:o 1279/2007, joka koski sekä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun että erityisesti SSM:n pyytämän osittaisen välivaiheen tarkastelun päättämistä. Kyseisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan tietynlaisten SSM:n valmistamien rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa yhteisöön sovelletaan 9,7 prosentin lopullista polkumyyntitullia. Kyseisestä asetuksesta ilmenee myös, ettei SSM tarjonnut lopullisen ilmoituksen jälkeen perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hyväksyttävää hintasitoumusta. [19]

18. Asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan pääasian ratkaisemisen kannalta tärkeimmät SSM:n vientihintojen määrittämistä koskevat perustelukappaleet toistetaan jäljempänä tarvittavilta osin.

19. Samana päivänä tekemällään päätöksellä komissio kumosi SSM:n hintasitoumusten hyväksymistä koskevan päätöksensä 2001/602. [20]

C *Bulgarian lainsäädäntö*

20. Tullilain (Zakon na Mitnitsite, jäljempänä ZM) 214 §:ssä, jolla säännellään tullien palauttamista, säädetään seuraavaa:

”1) Tullien palautus muodostuu maksettujen tuonti- tai vientitullien täydellisestä tai osittaisesta palauttamisesta.

2) Tullit palautetaan, kun todetaan, ettei tulleja maksettaessa ollut tullivelkaa tai ettei niiden maksamiseen ole enää syytä.”

II **Pääasian tosiseikat**

21. ”Valimar” OOD [21] on bulgarialainen yhtiö, joka harjoittaa pääasiallisesti eri alkuperää olevien, myös SSM:n valmistamien, teräksestä valmistettujen köysien, kaapeleiden ja vastaavien tavaroiden tuontia ja kauppaa.

22. Tuodessaan Bulgariaan (ajankohtana, joka ei ole tiedossa) – vapaaseen liikkeeseen luovuttamista tietyissä määräpaikoissa koskevan menettelyn yhteydessä – Venäjältä peräisin olevia, SSM:n maasta viemiä teräsvaijereita Valimarin oli asetuksen 1279/2007 mukaisesti maksettava 9,7 prosentin lopullinen polkumyyntitulli, yhteensä 2 117,01 Bulgarian leviä (BGN).

23. Valimar vaati 25.1.2011 Teritorialno Mitnichesko upravlenie Varnaan (Varnan kaupungin tullivirasto) jättämällään hakemuksella viimeksi mainittua toteamaan, että kyseiset polkumyyntitullit oli ZM:n 214 §:ssä ja yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 [22] 236 artiklassa tarkoitetulla tavalla maksettu perusteettomasti. Se katsoi, että asetus N:o 1279/2007 oli pätemätön ja että sen maksamat polkumyyntitullit oli palautettava sille.

18 — Ilmoitus Venäjältä, Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun sekä Turkista peräisin olevien tiettyjen rauta- tai teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta (EUVL 2006, C 181, s. 15).

19 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 202 perustelukappale.

20 — Päätöksen 2001/602 kumoamisesta 30.10.2007 tehty komission päätös 2007/704/EY (EUVL L 285, s. 52).

21 — Jäljempänä Valimar.

22 — EYVL L 302, s. 1.

24. Nachalnik na Mitnitsa Varna (Varnan kaupungin tulliviraston johtaja) hylkäsi hakemuksen perusteettomana ja vailla kohdetta olevana 24.2.2011 tekemällään päätöksellä, jonka tullilaitoksen johtaja vahvisti 12.4.2011 tekemällään päätöksellä.

25. Administrativen sad Varna (Varnan kaupungin hallintotuomioistuin), jonka käsiteltäväksi Valimar saattoi 24.2.2011 tehdyn päätöksen, hylkäsi sen kanteen 8.11.2011 antamallaan tuomiolla.

26. Valimar teki tämän johdosta kassaatiovalituksen Varhoven administrativen sadiin (Bulgarian ylin hallintotuomioistuin). Se väitti erityisesti, että asetus N:o 1279/2007 oli pätemätön erityisesti sen vuoksi, että se oli annettu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 2 artiklan 8 kohdan kanssa, vastaisesti. Sen mukaan neuvosto oli SSM:n vientihintoja määritellessään käyttänyt alkuperäisen polkumyyntitullin käyttöönottamista koskevassa asetuksessa N:o 1601/2001 käytetystä menetelmästä poikkeavaa menetelmää ilman, että kyseinen ero oli perusteltu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetulla olosuhteiden muutoksella.

III **Ennakkoratkaisukysymykset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa**

27. Tämän vuoksi Varhoven administrativen sad on lykännyt asian käsittelyä ja esittänyt unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [perusasetuksen] 11 artiklan 9 kohtaa ja 10 kohdan ensimmäistä virkettä yhdessä kyseisen asetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdan kanssa tulkittava siten, että ellei ole osoitettu, että olosuhteet ovat muuttuneet [kyseisen] 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla, näillä säännöksillä on vientihinnan määrittämisessä etusija kaikkeen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdasta johtuvaan toimielinten implisiittiseen toimivaltaan nähden, mukaan lukien – kuten –– asetuksen –– N:o 1279/2007 tapauksessa – toimielinten implisiittinen toimivalta arvioida [SSM:n] vientihinnan luotettavuutta tulevaisuudessa suorittamalla vertailu hintasitoumuksen mukaiseen vähimmäishintaan ja kolmansien maiden myyntihintoihin? Vaikuttaako tähän kysymykseen annettavaan vastaukseen se, jos [SSM:n] ja –– asetuksen –– N:o 1279/2007 kaltaisessa tapauksessa toimielimet käyttäessään toimivaltaansa arvioida polkumyynnin olemassaoloon liittyvien olosuhteiden [kyseisen asetuksen] 11 artiklan 3 kohdan mukaisen muuttumisen pysyvyyttä päättävät muuttaa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä (pienentää polkumyyntitullia)?

2) Seuraako ensimmäiseen kysymykseen annettavasta vastauksesta se, että niissä olosuhteissa, jotka on kuvailtu [SSM:n] vientihinnan määrittämistä koskevassa –– asetuksen –– N:o 1279/2007 osassa, ja sen perusteella, ettei kyseisessä asetuksessa ole nimenomaisesti todettu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua olosuhteiden muuttumista, joka oikeuttaisi uuden menetelmän soveltamisen, komission olisi pitänyt soveltaa vientihinnan määrittämiseksi menetelmää, jota oli sovellettu alkuperäisessä tarkastelussa, eli nyt käsiteltävässä asiassa perusasetuksen 2 artiklan 8 kohtaa?

3) Kun otetaan huomioon ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettava vastaus: Onko –– asetuksen –– N:o 1279/2007 se osa, joka koskee polkumyynnin vastaisten yrityskohtaisten toimenpiteiden määrittämistä ja määräämistä [SSM:n] valmistamien teräsköysien ja -kaapeleiden tuonnille, ristiriidassa perusasetuksen 11 artiklan 9 ja 10 kohdan kanssa, luettuina yhdessä 2 artiklan 8 kohdan kanssa, tai onko sen oikeudellinen perusta pätemätön ja onko asetusta tältä osin siksi pidettävä pätemättömänä?”

28. Pääasian vastapuoli, Bulgarian hallitus sekä neuvosto ja komissio ovat esittäneet kirjallisia huomautuksia. Valimarin, pääasian vastapuolen, Bulgarian hallituksen sekä neuvoston ja komission suulliset huomautukset kuultiin 13.11.2013 pidetyssä istunnossa.

IV **Ennakkoratkaisukysymyksen tutkittavaksi ottaminen**

29. Pääasian vastapuoli ja Bulgarian hallitus väittävät, että ennakkoratkaisukysymys on asiaa TWD Textilwerke Deggendorf[23] koskevan oikeuskäytännön mukaan jätettävä tutkimatta. Niiden mukaan asetus N:o 1279/2007 koskee nimittäin Valimaria SSM:n yksinoikeutettuna tuojana suoraan ja erikseen EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla siten, että sen olisi pitänyt riitauttaa kyseinen asetus nostamalla viimeksi mainitussa määräyksessä tarkoitettu kumoamiskanne EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyssä määräajassa. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin totesi kuitenkin toisin ja korosti erityisesti sitä, että Valimar oli itsenäinen tuoja, jolla ei ollut yhteyksiä SSM:ään, ja ettei se ollut osallistunut kyseisen asetuksen antamismenettelyyn. Neuvosto ja komissio eivät kumpikaan ole esittäneet oikeudenkäyntiväitettä.

30. Valimar totesi istunnossa yhtäältä, että vaikka se toi Bulgariaan muun muassa SSM:n tuotteita, sitä ei voitu tämän perusteella katsoa SSM:n kauppaedustajaksi eikä sen voitu katsoa tehneen tämän kanssa yksinomaista edustussopimusta. Se väittää yhtäältä, että tarkastelumenettelyn aloittamisen ajankohtana[24] Bulgarian tasavalta ei ollut vielä Euroopan unionin jäsenvaltio[25] ja ettei se tuonut kyseisiä tuotteita, minkä vuoksi sillä ei voida katsoa olleen asetuksen N:o 1279/2007 suhteen asiavaltuutta kyseisen asetuksen antamisen ajankohtana.

31. Edellä mainitussa asiassa TWD Textilwerke Deggendorf annetusta tuomiosta ilmenee, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka tekee kansallisessa tuomioistuimessa unionin toimesta lainvastaisuusväitteen, on menettänyt tätä koskevan oikeutensa, jos hän olisi voinut nostaa kyseisestä toimesta SEUT 263 artiklassa tarkoitetun suoran kumoamiskanteen mutta ei ole tehnyt niin kyseisessä määräyksessä asetetussa määräajassa. Tällaisessa tilanteessa esitetty ennakkoratkaisukysymys, joka koskee pätevyyden arviointia, on tästä syystä jätettävä tutkimatta.

32. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin myös, että tämä ”rinnakkaisten oikeussuojakeinojen käyttämistä koskeva oikeudenkäyntiväite” voidaan esittää luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vastaan[26] vain, jos on ”selvää”,[27] että suora kumoamiskanne olisi voitu ottaa tutkittavaksi, tai jos on näytetty toteen, että hän olisi ”epäilyksittä” voinut nostaa sellaisen kumoamiskanteen,[28] tai jos hänellä oli kiistatta[29] oikeus nostaa sellainen kumoamiskanne ja hänelle oli ilmoitettu kyseisestä oikeudesta.[30]

23 — Asia C-188/92, tuomio 9.3.1994 (Kok., s. I-833, Kok. Ep. XV, s. I-67).

24 — Menettely aloitettiin 10.8.2004.

25 — Bulgarian tasavallan liittymistä Euroopan unioniin koskeva, Luxemburgissa 25.4.2005 allekirjoitettu sopimus tuli sen 4 artiklan mukaisesti voimaan 1.1.2007 (EUVL 2005, L 157, s. 11), samoin kuin asiakirja Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL 2005, L 157, s. 203).

26 — Tällaisesta väitteestä ei ole kyse, jos kysymystä, jolla pyritään selvittämään pätevyys, ei ole esitetty luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyynnöstä, vaan sen on esittänyt omasta aloitteestaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin. Ks. asia C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze ym., tuomio 10.1.2006 (Kok., s. I-289, 72–74 kohta).

27 — Asia C-241/95, Accrington Beef ym., tuomio 12.12.1996 (Kok., s. I-6699, 15 kohta); asia C-408/95, Eurotunnel ym., tuomio 11.11.1997 (Kok., s. I-6315, 29 kohta) ja yhdistetyt asiat C-346/03 ja C-529/03, Atzeni ym., tuomio 23.2.2006 (Kok., s. I-1875, 30–34 kohta).

28 — Asia C-178/95, Wiljo, tuomio 30.1.1997 (Kok., s. I-585, 21 kohta); asia C-239/99, Nachi Europe, tuomio 15.2.2001 (Kok., s. I-1197, 30 kohta); asia C-390/98, Banks, tuomio 20.9.2001 (Kok., s. I-6117, 111 kohta); asia C-241/01, National Farmers' Union, tuomio 22.10.2002 (Kok., s. I-9079, 35 ja 36 kohta); asia C-119/05, Lucchini, tuomio 18.7.2007 (Kok., s. I-6199, 54–56 kohta); asia C-550/09, E ja F, tuomio 29.6.2010 (Kok., s. I-6213, 46–48 kohta); asia C-494/09, Bolton Alimentari, tuomio 17.2.2011 (Kok., s. I-647, 22 ja 23 kohta); yhdistetyt asiat C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” ym. v. komissio, tuomio 9.6.2011 (Kok., s. I-4727, 58 kohta) ja asia C-370/12, Pringle, tuomio 27.11.2012, 41 ja 42 kohta.

29 — Em. asia E ja F, tuomion 52 kohta.

30 — Em. asia Eurotunnel ym., tuomion 28 kohta.

33. Unionin tuomioistuin on katsonut, että tapauksessa, jossa kyseessä oli sidoksissa polkumyyntitullin alaiseen yritykseen oleva tuojayritys, jonka tavaroiden jälleenmyyntihinnat ovat olleet kyseisen tullin käyttöönotosta annetulla asetuksella vahvistetun vientihinnan muodostuksen perustana, kyseisen asetuksen oli katsottava koskevan kyseistä tuojayritystä suoraan ja erikseen ja että kyseisellä tuojayrityksellä oli ”epäilemättä” oikeus nostaa kanne unionin tuomioistuimissa. [31]

34. Kuten ilmenee sekä Valimarin suullisista huomautuksista että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen täsmennyksistä, Valimar ei kuitenkaan ole sidoksissa SSM:ään, eivätkä sen jälleenmyyntihinnat ole olleet SSM:n vientihinnan muodostuksen perustana, minkä vuoksi sen ei voida katsoa olleen vastaavassa tilanteessa kuin edellä mainitussa asiassa Nachi Europe annetun tuomion taustalla olleessa tapauksessa kyseessä ollut yritys.

35. Koska ei voida katsoa, että Valimar olisi voinut nostaa asetusta N:o 1279/2007 koskevan kumoamiskanteen, joka olisi epäilyksettä otettu tutkittavaksi, ennakkoratkaisukysymystä ei voida jättää tutkimatta. Tässä yhteydessä voidaan lisäksi todeta, että koska asetuksen N:o 1279/2007 säännökset vaikuttavat Valimariin kyseisen asetuksen kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden kautta, se ei olisi voinut vedota SEUT 263 artiklan neljännen kohdan määräyksiin, vaikka oletettaisiin, että niitä voidaan soveltaa; kyseisten määräysten nojalla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen itseään suoraan koskevista sääntelytoimista, jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä. [32]

V **Pääasian kohdetta koskevat alustavat toteamukset ja ennakkoratkaisukysymysten muotoilu**

36. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää ennakkoratkaisupyynnössään unionin tuomioistuimelle kaksi kysymystä, jotka koskevat pääasiallisesti perusasetuksen 11 artiklan 3 ja 9 kohdan tulkintaa, ja kysymyksen, joka koskee asetuksen N:o 1279/2007 pätevyyden arviointia. Kysymykset liittyvät läheisesti toisiinsa ja ovat verraten monitahoisia. Koska monitahoisuus johtuu asetuksen N:o 1279/2007 kaksitahoisuudesta, ennen kysymysten täsmentämistä on suotavaa tarkastella kyseistä asetusta sen lainsäädännöllisessä asiayhteydessä.

A *Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelua koskevat perusasetuksen tärkeimmät säännökset*

37. Perusasetuksen 11 artiklan, joka koskee erityisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloaikaa ja uudelleentarkastelua, 1 kohdassa täsmennetään, että polkumyynnin vastainen toimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi. Sen 2 kohdassa säädetään, että polkumyynnin vastaisen toimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen, ja täsmennetään, että toimenpiteen voimassaolon päättymistä voidaan tarkastella joko komission aloitteesta tai unionin tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja tarkastelun johdosta joko toimenpidettä voidaan jatkaa tai se voidaan kumota.

38. Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään lisäksi, että polkumyynnin vastaista toimenpidettä voidaan tarkastella myös, jos se on perusteltua, ennen toimenpiteen voimassaolon päättymistä joko komission tai jäsenvaltion pyynnöstä tai viejän, tuojan tai unionin asianomaisten tuottajien pyynnöstä, jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta kyseisessä tapauksessa on kulunut vähintään vuoden mittainen aika ja jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

31 — Em. asia Nachi Europe, tuomion 38–40 kohta.

32 — Ks. analogisesti asia C-274/12 P, Telefónica v. komissio, tuomio 19.12.2013, 36 ja 58 kohta.

39. Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaan lopullisen polkumyynnin vastaisen toimenpiteen välivaiheen tarkastelu suoritetaan vain, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että ”toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi” ja/tai että ”vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin”, tai että ”olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi”.

40. Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa täsmennetään, että komissio voi välivaiheen tarkastelun yhteydessä – ottamalla huomioon kaikki olennaiset todisteet – muun muassa tutkia, ”ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet” [33] tai ”ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet – – vahingon”. [34]

41. Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa asetetaan yleinen sääntö, jonka mukaan ”sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet”, komission on sovellettava kaikissa tarkastelumenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin alkuperäisen tutkimuksen aikana ottamalla huomioon erityisesti kyseisen asetuksen 2 artiklan säännökset.

B *Asetuksen N:o 1279/2007 monitahoisuus*

42. Kuten edellä olevasta asiaa koskevien oikeussääntöjen kuvauksesta ilmenee, asetus N:o 1279/2007 on sekä asetuksella N:o 1601/2001 SSM:lle määrätyn polkumyyntitullin muun muassa viimeksi mainitun pyynnöstä [35] suoritettua ”osittaista välivaiheen tarkastelua koskeva asetus” että samalla asetuksella N:o 1601/2001 käyttöön otettujen ”lopullisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa” – Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries’n pyynnöstä [36] suoritettua – ”tarkastelua koskeva asetus”.

43. Asetus N:o 1279/2007 on annettu osittaisen välivaiheen tarkastelun osalta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla ja toimenpiteiden päättymistä koskevan tarkastelun osalta perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla. [37]

44. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämien kysymysten monitahoisuus puolestaan selittyy asetuksen N:o 1279/2007 monitahoisuudella.

45. Tässä yhteydessä on syytä korostaa ensiksi, että poiketen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevista tarkasteluista, joiden perusteella voidaan ainoastaan kumota käyttöön otettu tulli tai säilyttää se samalla tasolla, välivaiheen tarkastelut voivat johtaa tullien muuttamiseen. [38] Kuten jäljempänä todetaan, tämä kahden menettelyn välinen ero osaltaan selventää ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen merkitystä ja ulottuvuutta.

46. Lisäksi toimielimet ovat juuri samojen käytettävissä olevien tietojen ja niiden analysoinnin perusteella päättäneet sekä osittaisen välivaiheen tarkastelun että asetuksessa N:o 1601/2001 säädettyjen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä, huolimatta siitä, että kyseisten tutkimusten kattamat ajanjaksot eivät vastaa toisiaan.

33 — Tässä yhteydessä on täsmennettävä, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu olosuhteiden muutos ei välttämättä vastaa kyseisen asetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua olosuhteiden muutosta.

34 — Ks. perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta.

35 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan neljäs perustelukappale.

36 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 13 perustelukappale.

37 — Asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan viittauskappaleissa mainitaan perusasetuksen kyseiset kaksi säännöstä.

38 — Tämä ilmenee nimenomaisesti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan kolmannesta alakohdasta, jossa säädetään tilanteesta, jossa olemassa oleva polkumyynnin vastainen toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi. Ks. tältä osin asia C-373/08, Hoesch Metals and Alloys, tuomio 11.2.2010 (Kok., s. I-951, 76–78 kohta).

47. Asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 41 perustelukappaleessa esitetään tältä osin, että toimielimet tutkivat ensimmäisessä vaiheessa ”johdonmukaisuussyistä”, tapahtuiko polkumyyntiä tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ja olisiko toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti johtanut polkumyynnin jatkumiseen. Tämän jälkeen kyseiset toimielimet tutkivat ”välivaiheen tarkastelujen mahdollisia maakohtaisia vaikutuksia perusasetuksen päätelmiin”.

C Lähestymistapani nyt käsiteltävässä asiassa esiin tulleeseen ongelmaan

48. Edellä esitetyt täsmennykset ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ennakkoratkaisupyynnössään esittämien kysymysten, joista osa on varsin monitahoisia, merkitys ja ulottuvuus.

49. Ensimmäisessä kysymyksessä on kaksi osaa. Ensimmäisessä osassa, jossa lähtökohtana on, ettei sellaista olosuhteiden muuttumista, jonka nojalla olisi perusteltua muuttaa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua vientihinnan määrittämisen menetelmää, ole näytetty toteen, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, sovelletaanko sellaisessa tilanteessa kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 kohdan säännöksiä, erityisesti niitä, jotka koskevat vientihintojen luotettavuutta ja toteutettavuutta. Toisessa osassa se pohtii, onko – jotta voidaan vastata edelliseen kysymykseen – asianmukaista ottaa huomioon se, että toimielimet ovat muuttaneet SSM:n polkumyyntitulleja ja käytännössä pienentäneet niitä.

50. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toinen ennakkoratkaisukysymys on sanamuodoltaan paljon yksinkertaisempi. Siinä pohditaan, olisiko – kun otetaan huomioon, ettei asetuksessa N:o 1279/2007 nimenomaisesti todeta sellaista olosuhteiden muutosta, jonka nojalla SSM:n vientihinnan määrittämisen menetelmän muuttaminen olisi perusteltua perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan nojalla – toimielinten pitänyt käyttää samaa menetelmää kuin alkuperäisessä tutkimuksessa.

51. Kolmas kysymys on vieläkin yksinkertaisempi, sillä se koskee kahteen ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen seurauksia. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, onko asetus N:o 1279/2007 kumottava osittain sen oikeusperustan epäasianmukaisuuden vuoksi siltä osin kuin sillä on muutettu SSM:n vientihintojen määrittämisen menetelmää ilman, että olosuhteiden on todettu muuttuneen.

52. Esitän vastaukseni tämän ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä esitettyihin näin muotoiltuihin kysymyksiin seuraavasti. Minun on aluksi annettava suora kieltävä vastaus ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan sellaisena kuin se on muotoiltuna käyttäen seuraavaa sanamuotoa. Kysymystä, onko perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa esitettyä sääntöä, jonka mukaan vientihinnan määrittämisen menetelmää voidaan muuttaa ainoastaan olosuhteiden muuttumisen johdosta, noudatettu, ei ole tarpeen ratkaista ennen kysymystä siitä, ovatko olosuhteet muuttuneet siten, että polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kumoaminen tai muuttaminen kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti on perusteltu. Toisin kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin näyttää tulkinneen asian ensimmäisessä kysymyksessään, perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä ei ole kyseisen asetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu muutos. Sen sijaan kysymystä, sovelletaanko kyseisen asetuksen 11 artiklan 9 kohtaa, on tarkasteltava kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 kohden soveltamisen yhteydessä.

53. Ensimmäisen kysymyksen ensimmäiseen osaan, sellaisena kuin se on esitetty, on siten vastattava kieltävästi: sitä, etteivät olosuhteet ole muuttuneet perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla, koskeva toteamus ei voi johtaa siihen, että toimielimet eivät sovella sen 11 artiklan 3 kohdan säännöksiä. Jäljempänä esitetyistä syistä tämä vastaus ei vaikuta minusta kuitenkaan yksinään riittävältä.

54. Jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa sitä hyödyttävä vastaus, katson, että on tarpeen ensiksi tarkastella sen asetuksessa N:o 1279/2007 esitetyn toteamuksen asianmukaisuutta, jonka mukaan on niin, että koska olosuhteet eivät ole huomattavasti muuttuneet perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, polkumyyntitulleja ei ollut syytä poistaa. Voitaisiin huomauttaa, ettei ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ole kyseenalaistanut muotoa, jota käyttäen asetuksessa N:o 1279/2007 on analysoitu SSM:n vientihintojen luotettavuutta tulevaisuuden osalta, vaan ainoastaan kyseisten tullien laskentamenetelmän muutoksen. Minusta vaikuttaa kuitenkin siltä, että jotta voitaisiin arvioida oikein tapaa, jolla asetuksessa N:o 1279/2007 on tarkasteltu vientihinnan määrittämisen menetelmää koskevaa kysymystä, on otettava huomioon se tapa, jolla siinä on analysoitu SSM:n vientihintojen luotettavuutta.

55. Tarkastelen siten vasta toiseksi – juuri kuvaillun kysymyksen yhteydessä esitettyjen kysymysten perusteella – ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen esiin tuomien ongelmien ydintä, toisin sanoen sitä, voitiinko vientihintojen määrittämisen menetelmää muuttaa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Tarkastelen tässä yhteydessä myös sitä, onko asianmukaista ottaa huomioon se, että asetuksella N:o 1279/2007 on lievennetty SSM:ään kohdistettua toimenpidettä, ja sitä, onko ratkaisevaa, ettei kyseisessä asetuksessa ole nimenomaisesti todettu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua olosuhteiden muutosta. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen kolmanteen kysymykseen annettava vastaus on suoraan pääteltävissä vastauksesta kahteen ensimmäiseen kysymykseen.

56. Tämän tarkastelun yhteydessä on lopuksi otettava huomioon unionin tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan unionin toimielimillä on kauppapoliittisella ja aivan erityisesti suojatoimenpiteiden alalla laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia,[39] niin että unionin tuomioistuimen on rajattava valvontansa koskemaan ainoastaan sen tarkistamista, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä arviointivirhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin.[40]

VI **Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu olosuhteiden huomattava muuttuminen**

57. Polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kohteena olevan viejäyrityksen, joka pyytää toimenpiteen kumoamista, on näytettävä toteen se, että polkumyyntiin ja vahinkoon liittyvät olosuhteet ovat muuttuneet huomattavasti.

58. Komissio voi sille tässä yhteydessä kuuluvan valvonnan yhteydessä joutua laatimaan sekä ”menneisyyttä koskevan arvioinnin” tilanteen aiemmasta kehittymisestä – alkaen alkuperäisen lopullisen toimenpiteen käyttöönotosta – sen arvioimiseksi, onko sen jatkaminen tai muuttaminen tarpeen haittaa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi, että ”tulevaisuutta koskevan arvioinnin” tilanteen todennäköisestä kehityksestä tulevaisuudessa alkaen tarkastelutoimenpiteen käyttöönotosta lopullisen toimenpiteen kumoamisen tai muuttamisen todennäköisen vaikutuksen arvioimiseksi.[41]

39 — Ks. mm. asia 191/82, Fediol v. komissio, tuomio 4.10.1983 (Kok., s. 2913, Kok. Ep. VII, s. 271, 26 kohta) ja asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007 (Kok., s. I-7723, 40 kohta).

40 — Ks. asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987 (Kok., s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 19 kohta) ja em. asia Ikea Wholesale, tuomion 41 kohta.

41 — Tästä kaksinkertaisesta tarkkailusta ks. erityisesti bkp Development, Research & Consulting, *Evaluation of the European Union's Trade Defence Instruments*, Final Evaluation Study, 27.2.2012, sopimus nro SI2.581682, erityisesti s. 402.

59. Toimielimet ovat nyt esillä olevassa asiassa katsoneet, että SSM:n pyytämän tarkastelun tarkoituksenmukaisuuden arvioimiseksi niiden oli – kun otetaan huomioon sen allekirjoittamat hintasitoumukset – tarkasteltava perinpohjaisesti sen vientihintojen luotettavuutta ja toteutettavuutta. Ne tarkastelivat siten SSM:n vientihintoja sekä polkumyynnin jatkumisen ja/tai toistumisen arvioinnin [42] että muuttuneiden olosuhteiden pysyvyyden arvioinnin yhteydessä. [43]

60. Ne katsoivat, että SSM:n allekirjoittamien hintasitoumusten vuoksi hinnat, joita se oli soveltanut yhteisöön suuntautuvaan vientiin välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana, [44] olivat keinotekoisia ja etteivät ne olleet toteutettavia eivätkä siten luotettavia, [45] eikä niitä siten voitu käyttää sen polkumyyntimarginaalin määrittämiseen ja että ne oli näin ollen muodostettava ottamalla huomioon sen vientihinnat kolmansiin maihin.

61. Tässä yhteydessä on otettu huomioon sekä aiempi menettely (menneisyyttä koskeva arviointi) että SSM:n todennäköinen menettely tulevaisuudessa (tulevaisuutta koskeva arviointi). [46]

62. Tämä päätelmä perustuu yhtäältä – menneisyyden osalta – toteamukseen, että SSM:n yhteisön 15 jäsenvaltioon soveltamat vientihinnat, joiden osalta oli tehty hintasitoumuksia, olivat ”alhaisemmat” kuin hinnat, joita sovellettiin välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana unioniin liittyneessä kymmenessä jäsenvaltiossa ennen niiden liittymistä, [47] ja ”huomattavasti alhaisemmat” kuin kolmansiin maihin sovelletut vientihinnat tai ”keskimäärin huomattavasti alhaisemmat” kuin ne; [48] kolmansiin maihin viedyt määrät olivat lisäksi huomattavasti suuremmat. [49] On myös täsmennetty, että tutkimuksessa ”pääteltiin, että tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin polkumyyntihinnalla muihin kuin EU-valtioihin”. [50]

63. Toimielinten päätelmä perustuu yhtäältä – tulevaisuuden osalta – SSM:n vientimenettelyn tulevaisuutta koskevaan arviointiin [51] – tarkemmin sanottuna ja pääasiallisesti siihen, että jos hintasitoumus lakkaisi olemasta voimassa [52] ja kun otetaan huomioon SSM:n tuotantokapasiteetti, se todennäköisesti myisi suuria tuotemääriä polkuhinnoilla unionin markkinoilla. [53]

64. Edellä esitetyistä seikoista ilmenee, että toimielimet päättelivät, ettei ollut syytä peruuttaa SSM:ään kohdistettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, koska viimeksi mainittu ei ollut osoittanut, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ”olosuhteiden muutoksen” sen vientihintojen osalta olisi voitu katsoa olevan luonteeltaan pysyvä [54] sen toteamuksen perusteella, että sen allekirjoittamat hintasitoumukset olivat perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu ”olosuhteiden muutos”, jonka nojalla on perusteltua muuttaa sen vientihintojen määrittelyn menetelmää laskettaessa sen polkumyyntimarginaalia.

65. Todettakoon, että tämän arvioinnin olennaisia osia ei ole asetettu kyseenalaisiksi.

42 — Asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 41–102 ja erityisesti 59–63 perustelukappale.

43 — Asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 103–134 ja erityisesti 107–112 perustelukappale.

44 — Asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 28 perustelukappaleessa täsmennetään, että kyseinen ajanjakso alkoi 1.7.2003 ja päättyi 30.6.2004.

45 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 61 perustelukappale.

46 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 61 perustelukappale.

47 — Kyseisten kymmenen jäsenvaltion liittymistä Euroopan unioniin koskeva sopimus, joka allekirjoitettiin Ateenassa 16.4.2003, tuli voimaan sen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti 1.5.2004 (EUVL 2003, L 236, s. 17), samoin kuin asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL 2003, L 236, s. 33).

48 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 63 perustelukappale.

49 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 107 perustelukappale.

50 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 110 perustelukappale.

51 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 61 perustelukappaleen viimeinen virke.

52 — Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 108 perustelukappale.

53 — Toimielimet tulevat samaan johtopäätökseen, kun ne tarkastelevat polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kumoamista. Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 126 perustelukappale.

54 — Ks. erityisesti asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 112 perustelukappale.

66. Ei siten ole väitetty, että unionin toimielimet olisivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat – käyttäen perusteena näitä tietoja, joita ei ole kiistetty – todenneet, etteivät SSM:n yhteisöön suuntautuvan viennin vientihinnat ole luotettavia eivätkä toteutettavia.

67. Myöskään sitä ei ole kiistetty, että toimielimet saattoivat tai että niiden jopa täytyi arvioidessaan SSM:n pyytämän tarkastelun tarkoituksenmukaisuutta käytettävissä olevien tietojen perusteella tarkastella SSM:n todennäköistä menettelyä tulevaisuudessa erityisesti vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyyden ja väitetyn – perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun – olosuhteiden muutoksen pysyvyyden arvioimiseksi.

68. Edellyttäen, että perusasetuksessa säädettyjen menettelysääntöjen noudattamista valvotaan tiukasti – mitä tarkastellaan jäljempänä – ei siis ilmene, että kun otetaan huomioon nyt käsiteltävän asian tosiseikat ja menettelylliset olosuhteet sekä toimielinten laaja harkintavalta, viimeksi mainitut olisivat tehneet ilmeisiä virheitä.

VII **Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu olosuhteiden muuttuminen, jonka nojalla on perusteltua muuttaa vientihinnan määrittämisen menetelmää**

69. Toisella ennakkoratkaisukysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy unionin tuomioistuimelta hyvin konkreettisesti, olisiko toimielinten pitänyt – kun otetaan huomioon sen ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus – sen perusteella, ettei ”nimenomaista toteamusta” perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetusta olosuhteiden muuttumisesta ollut esitetty, soveltaa tarkastelumenettelyn yhteydessä samaa SSM:n vientihintojen määrittämisen menetelmää kuin se, jota käytettiin alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä, toisin sanoen perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua menetelmää. Juuri tässä yhteydessä voidaan ottaa huomioon ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen ensimmäisen kysymyksen toinen osa, jossa se pohtii pääasiallisesti, onko asianmukaista ottaa huomioon se, että toimielimet ovat päättäneet pienentää SSM:lle määrättyä polkumyyntitullia.

70. Kuten unionin tuomioistuin on korostanut,[55] perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa on periaatteessa – siltä osin kuin siinä säädetään poikkeuksesta yleiseen sääntöön, jonka mukaan komission on sovellettava kaikissa tarkastelumenettelyn yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin alkuperäisen tutkimuksen aikana – tulkittava suppeasti;[56] täsmennettäköön, ettei kyseinen vaatimus mahdollista sitä, että toimielimet voisivat tulkita ja soveltaa sitä sen sanamuodon ja tarkoituksen vastaisesti.[57]

71. Perusasetuksessa ei kuitenkaan selitetä, mikä on sen 11 artiklan 9 kohdassa esitetyn yleisen säännön tarkoitus, eikä täsmennetä, mihin siinä mainitulla ”menetelmällä” tarkkaan ottaen pyritään, eikä selvitetä niitä täsmällisiä edellytyksiä, joiden nojalla kyseisestä säännöstä voidaan poiketa, eikä tarkoitettujen olosuhteiden luonnetta tai vaadittujen muutosten ulottuvuutta.

72. Unionin tuomioistuimen on siten tulkittava kyseistä säännöstä ottamalla oikeuskäytäntönsä mukaisesti huomioon paitsi sen sanamuoto ja asiayhteys myös sillä tavoitellut päämäärät[58] ja otettava lisäksi huomioon perusasetuksen systematiikka ja tarkoitus.[59] Säännöksen tai määräyksen syntyhistoriasta voi niin ikään ilmetä sen tulkinnan kannalta merkityksellisiä seikkoja.[60]

55 — Ks. em. asia Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, tuomio 19.9.2013, 17 kohta.

56 — Ks. vastaavasti myös em. asia Huvis v. neuvosto, tuomion 41 kohta.

57 — Ks. em. asia Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, tuomio 19.9.2013, 19 kohta.

58 — Ks. mm. asia C-136/91, Findling Wälzlager, tuomio 1.4.1993 (Kok., s. I-1793, 11 kohta).

59 — Ks. mm. asia C-288/07, Isle of Wight Council ym., tuomio 16.9.2008 (Kok., s. I-7203, 25 kohta).

60 — Ks. em. asia Pringle, tuomion 135 kohta ja asia C-583/11 P, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 3.10.2013, 50 kohta.

73. Viimeksi mainitun seikan osalta on syytä huomauttaa, että perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa vahvistettu sääntö sisällytettiin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden uudelleentarkasteluun sovellettavaan lainsäädäntöön [61] asetuksen (EY) N:o 3283/94 [62] hyväksymisen myötä ja että se esiintyy samanlaisena kaikissa myöhemmissä asetuksissa. [63]

74. Valmisteluasiakirjoihin ei kuitenkaan sisälly mitään, mikä voisi ohjata kyseisen säännöksen tulkintaa; komission alkuperäistä ehdotusta [64] ei olennaisesti muutettu. [65] Voidaan myös huomauttaa, ettei GATTin vuoden 1994 polkumyyntikoodiin sisälly perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa vastaavia määräyksiä, minkä vuoksi siihen sisältyvää sääntöä ei voida pitää polkumyyntikoodin yksityiskohtaisen säännön täytäntöönpanosäännöksenä, jota olisi tulkittava kyseisen koodin mukaisesti. [66]

75. Ei voida myöskään jättää huomioimatta sitä, että asetuksen N:o 1225/2009 tarkistuksen yhteydessä [67] komissio ehdotti kyseisen yleisen säännön poistamista. Se väitti yhtäältä, että sen soveltaminen käytännössä on aiheuttanut epävarmuutta erityisesti sen osalta, milloin olosuhteiden katsotaan muuttuneen vaaditulla tavalla, ja toisaalta, että se oli joissakin tapauksissa johtanut siihen, että menettelyissä käytetään edelleen selvästi vanhentuneita menetelmiä.

76. Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan säännöksiä oli kuitenkin sovellettava asetuksen N:o 1279/2007 antamisen ajankohtana. Kyseiset säännökset sitoivat toimielimiä, ja unionin tuomioistuimen on siten tulkittava ja sovellettava sitä tämän ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä.

77. Perusasetuksen 11 artiklasta ja erityisesti sen 1, 3 ja 9 kohdasta yhdessä luettuina voidaan päätellä sillä luodun järjestelmän valossa, että on yhtäältä loogisesti välttämätöntä, että menetelmä on sama määritettäessä, jatkuuko alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettu polkumyynti ja onko alun perin hyväksytyt toimenpiteet sekä muotonsa että laajuutensa osalta säilytettävä vai onko niitä muutettava tai onko ne peruutettava. [68] Se, että menetelmä on sama, takaa toisaalta yrityksille, joita polkumyynnin vastaiset toimenpiteet koskevat, tietynasteisen ennustettavuuden ja siten tietynlaisen oikeusvarmuuden unionin polkumyynnin vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanon osalta.

78. Esillä olevassa asiassa ei ole kiistetty sitä, etteivät toimielimet käyttäneet asetuksessa N:o 1279/2007 samaa SSM:n vientihintojen määrittämisen menetelmää kuin asetuksessa N:o 1601/2001. Koska ne katsoivat, etteivät SSM:n yhteisöön soveltamat vientihinnat, joita oli käytetty alkuperäisessä tutkimuksessa, olleet luotettavia eivätkä toteutettavia sen allekirjoittamien hintasitoumusten vuoksi, ne muodostivat vientihinnan ottamalla huomioon sen vientihinnat kolmansiin maihin.

61 — Aiempiin perusasetuksiin ei sisältynyt vastaavia säännöksiä. Ks. mm. polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 14 artikla (EYVL L 209, s. 1). Kyseisen asetuksen 16 artiklaan, joka koski perusteettomasti maksettujen tullien palautusta, sisältyi kuitenkin samankaltainen sääntö.

62 — Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1994 annetun neuvoston asetuksen (EYVL L 349, s. 1) 11 artiklan 9 kohta.

63 — Ks. perusasetuksen lisäksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EYVL L 343, s. 51) 11 artiklan 9 kohta.

64 — Ks. komission 5.4.1994 annettu tiedonanto ”Uruguayn kierrokseen liittyvä täytäntöönpanolainsäädäntö” (KOM(1994) 414 lopullinen, 160 kohta ja sitä seuraavat kohdat sekä erityisesti 212 kohta).

65 — Euroopan parlamentin tarkistuksista ks. Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EYVL 1995, C 18, s. 66).

66 — Tästä vaatimuksesta ks. mm. em. asia Petrotub ja Republica, tuomion 56 kohta.

67 — Komission 10.4.2013 annettu tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille: kaupan suojatoimien uudistaminen – Kaupan suojatoimien mukauttaminen Euroopan talouden nykyisiin tarpeisiin (COM(2013) 191 lopullinen). Erityisesti asetuksen N:o 1225/2009 muuttamista koskevan, 10.4.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusehdotuksen (COM(2013) 192 lopullinen) 1 artiklan 5 kohdan b alakohdassa ehdotetaan näin ollen perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan täydellistä poistamista. Uuden asetuksen säätämismenettely on yhä käynnissä.

68 — Ks. erityisesti Müller, W., Khan, N. ja Scharf, T., *EC and WTO Anti-Dumping Law*, Oxford University Press, 2009, nro 11.41, 2. painos, erityisesti s. 521.

79. Ei ole kiistetty sitäkään, ettei asetuksessa N:o 1279/2007 mainita nimenomaisesti perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua ”olosuhteiden muuttumista”, jonka nojalla SSM:n vientihinnan määrittämisen menetelmää olisi perusteltua muuttaa. Pelkästään tämän perusteella ei voida kuitenkaan päätellä, että kyseinen asetus on lainvastainen.

80. Asetuksen N:o 1279/2007 edellä mainituista johdanto-osan perustelukappaleista ilmenee epäsuorasti mutta selvästi, että SSM:n tekemät hintasitoumukset on katsottu kyseisen muutoksen tärkeimmiksi tunnusmerkeiksi.

81. Tämän vuoksi herää kysymys, onko oikein katsoa, että hintasitoumukset itsessään merkitsevät perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua olosuhteiden muutosta. On kuitenkin niin, että asetuksessa N:o 1279/2007 on otettu laajasti kantaa aiheeseen [69] ja selitetty yksityiskohtaisesti, että juuri hintasitoumusten vuoksi SSM:n vientihinnat yhteisöön eivät olleet luotettavia eivätkä kestäviä. Toisin sanoen syyt, joiden vuoksi on katsottu, etteivät polkumyyntiä koskevat olosuhteet olleet muuttuneet perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla, ovat samat kuin syyt, joilla voidaan kyseisen asetuksen 11 artiklan 9 kohdan nojalla perustella tarve luopua alun perin käytetystä vientihintojen määrittämisen menetelmästä. Yksinkertaisemmin ilmaisten alun perin käytetty menetelmä ei ole enää luotettava tarkastelumenettelyn yhteydessä. Tällaisessa tilanteessa voidaan ainoastaan todeta, ettei toimielinten tarvitse enää soveltaa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan sääntöä, jonka mukaan niiden on käytettävä samaa menetelmää.

82. Toiseen kysymykseen, sellaisena kuin ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on sen esittänyt, on näin ollen vastattava, että perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä velvoiteta komissiota käyttämään polkumyynnin vastaisen toimenpiteen tarkastelumenettelyn yhteydessä samaa vientihintojen määrittämisen menetelmää kuin se, jota käytettiin alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä, kun on laillisesti todettu, etteivät kyseistä menetelmää käyttäen määritetyt vientihinnat olleet luotettavia eivätkä pysyviä, mikä johtuu nimenomaisesti tehdyistä hintasitoumuksista.

83. Tässä yhteydessä on lisäksi esitettävä kysymys toimielinten SSM:n vientihintojen määrittämiseen käyttämän menetelmän lainmukaisuudesta – kysymys, jonka ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on tuonut esiin ennakkoratkaisupyynnössään sisällyttämättä sitä kuitenkaan esittämiinsä kysymyksiin [70] ja johon perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa ei anneta nimenomaista vastausta.

84. Neuvosto on esittänyt kirjallisissa huomautuksissaan, etteivät toimielimet olleet esillä olevassa asiassa soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 9 kohtaa vaan ainoastaan kyseisen asetuksen 11 artiklan 3 kohtaa ja että ne olivat hintasitoumusten muodostaman olosuhteiden muutoksen vuoksi päättäneet käyttää SSM:n kolmansiin maihin soveltamia vientihintoja. Neuvosto on lisäksi todennut, että perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa annettiin toimielimille harkintavalta, jota ne voivat käyttää valitessaan vientihintojen vahvistamisen menetelmää; kyseisen artiklan säännökset on ainoastaan otettava ”asianmukaisesti huomioon”.

85. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa aivan ensiksi, että pitää paikkansa, että siltä osin kuin on kyse SSM:stä, [71] asetuksessa N:o 1279/2007 ei millään kohden nimenomaisesti eikä epäsuorasti viitata perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan säännöksiin.

69 — Ks. erityisesti asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 107–112 perustelukappale.

70 — Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa em. asiassa Huvis v. neuvosto annettuun tuomioon, mutta ei lainaa sitä. Lisäksi on todettava, että em. asiassa Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto 19.9.2013 annettu tuomio annettiin sen jälkeen, kun se oli esittänyt ennakkoratkaisupyynnön unionin tuomioistuimelle.

71 — Kyseistä säännöstä sovellettiin sitä vastoin muihin yrityksiin. Ks. asetuksen N:o 1279/2007 johdanto-osan 49, 81 ja 87 perustelukappale.

86. Tämän jälkeen on syytä huomauttaa yhtäältä – ja kuten on jo todettu – ettei perusasetuksen 11 artiklassa todeta mitään menetelmästä, jota on käytettävä vientihintojen määrittämiseen tarkastelumenettelyn yhteydessä tapauksessa, jossa olosuhteet ovat muuttuneet sen 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla. [72]

87. Tässä tilanteessa ei voida katsoa, että toimielimet olisivat perusasetuksen aukkoja täyttäessään selvästi ylittäneet sen laajan harkintavallan rajat, joka niillä on sen täytäntöönpanossa.

88. Toisaalta on niin, että vaikka perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan säännöksiä, joita sovelletaan ainoastaan polkumyyntitullin käyttöönoton yhteydessä, ei voida yksinkertaisesti vain soveltaa tarkastelumenettelyn yhteydessä, niitä voidaan käyttää vertailuperusteena. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan ensimmäisen alakohdan lopussa säädetään, että vientihinnat voidaan siinä säädettyjen edellytysten täyttyessä määrittää ”millä tahansa hyväksyttävällä perusteella”.

89. Tästä voidaan päätellä, että koska toimielimet ovat voineet pätevästi katsoa, etteivät SSM:n vientihinnat olleet luotettavia, ja tämän jälkeen, että olosuhteet olivat muuttuneet perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetulla tavalla, ne saattoivat sivuuttaa kyseisen asetuksen 2 artiklan 8 kohdan säännösten sanamuodon ja käyttää mitä tahansa kohtuullista menetelmää vientihintojen määrittämiseen.

90. Ei vaikuta kohtuuttomalta – eikä ole väitetty olevan kohtuutonta – että toimielimet muodostivat SSM:n vientihinnat käyttämällä sen vientihintoja kolmansiin maihin.

91. On lisäksi otettava huomioon, ettei asetuksessa N:o 1279/2007 suinkaan todeta, että on tarpeen säilyttää SSM:ään kohdistettu alkuperäinen polkumyynnin vastainen toimenpide, koska perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua huomattavaa olosuhteiden muutosta ei ole tapahtunut, vaan sillä on päinvastoin lopullisesti pienennetty SSM:lle määrättyä polkumyyntitullia. Kun otetaan huomioon ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen toinen osa, on siis todettava, että asetus N:o 1279/2007 vastaa erittäin hyvin perusasetuksen perustavoitetta, jonka mukaan polkumyyntitullin käyttöönoton on oltava täysin välttämätön toimenpide vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

92. Näin ollen ei ilmene, että toimielimet olisivat – kun ne päättivät muodostaa SSM:n vientihinnat ottamalla huomioon muun muassa sen vientihinnat kolmansiin maihin – tehneet selvästi epäasianmukaisen tai kohtuuttoman valinnan. [73]

93. Näin ollen on todettava, ettei ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymysten tutkinnassa ole tullut esiin mitään sellaista seikkaa, jolla olisi vaikutusta asetuksen N:o 1279/2007 pätevyyteen.

VIII **Ratkaisuehdotus**

94. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa Varhoven administrativen sadin esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) 384/96 11 artiklan 9 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä velvoiteta Euroopan komissiota käyttämään polkumyynnin vastaisen

72 — Vuoden 1994 polkumyyntikoodiin ei sisältynyt perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa vastaavaa sääntöä, eikä siinä näin ollen ole tätä koskevia määräyksiä.

73 — Ks. analogisesti asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991 (Kok., s. I-5163, 11–13 kohta) ja asia C-26/96, Rotexchemie, tuomio 29.5.1997 (Kok., s. I-2817, 9–12 kohta).

toimenpiteen tarkastelumenettelyn yhteydessä samaa vientihintojen määrittämisen menetelmää kuin se, jota käytettiin alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä, kun on laillisesti todettu, etteivät kyseistä menetelmää käyttäen määritetyt vientihinnat olleet luotettavia eivätkä pysyviä, mikä johtuu nimenomaisesti tehdyistä hintasitoumuksista.

2) Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämien ennakkoratkaisukysymysten tutkinnassa ei ole tullut esiin mitään sellaista seikkaa, jolla olisi vaikutusta lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Venäjältä peräisin olevien tietynlaisten rauta- tai terästuotteiden ja -kaapeleiden tuonnissa sekä Thaimaasta ja Turkista peräisin olevien tietynlaisten rauta- tai terästuotteiden ja -kaapeleiden tuonnissa sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden kumoamisesta 30.10.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1279/2007 pätevyyteen.